

280. Ved Babylons Floder vi sørgende sad.

(Israel i Udlændighed.)

Andantino.

Jørgen Malling.

pp

p *sf* *dim.*

1. Ved Ba-by-lons Floder vi sør-gen-de sad og græd for vor Moder, den

hel-li-ge Stad, lod Har-per-ne hænge med springende Streng-e i Pi-le-nes Top.

p *cresc.* *sf* *p* *pp*

2. Da maned for Sange
os Kæmper med Flid,
som tog os til Fange,
og førte os hid;
med Gammen og Glæde
de bad os at kvæde
Jerusalems Sang!

3. Ak, hvad skal vi sjunge!
Kan, Herre, din Sang
faa Tone paa Tunge
i Fjendernes Vang!
Udlændigheds Dage
til Suk og til Klage
kun røre vort Sind!

4. O, kunde jeg glemme,
Jerusalem, dig,
min Højre sig glemme,
henvisne paa mig!
Og, mens jeg dig mindes,
o, Zion, der findes
kun Sorg i min Sang!

N. F. S. Grundtvig.

281. Ved fremmed Kyst, paa fjerne Strand.

(Af „De Danske i Paris.“)

Maestoso.

p

1. Ved fremmed Kyst, paa fjer - ne Strand, hvor - hen os

end vor Skæ - bne sæt - ter, man glem - mer ej sit Fø - de -